

ประกาศ มหาวิทยาลัยมหิดล

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาหยุดงาน สิทธิการลาหยุดงานและการได้รับเงินเดือนระหว่างลา
ของพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๕๓

ด้วยเห็นเป็นการสมควรปรับปรุงประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลา
หยุดงาน สิทธิการลาหยุดงานและการได้รับเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ ให้มี
ความชัดเจนยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงาน
มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๓
ตุลาคม ๒๕๕๓ จึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาหยุดงาน สิทธิการลาหยุดงานและการได้รับ
เงินเดือนระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัย ไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ ของประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลา
หยุดงาน สิทธิการลาหยุดงานและการได้รับเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ และให้ใช้
ความดังต่อไปนี้แทน

“๑๐ การลาคลอดบุตร

พนักงานมหาวิทยาลัย มีสิทธิลาคลอดบุตรได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๙๐ วัน โดยให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาใน
อัตราปกติ

กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรจากกองทุน
ประกันสังคมให้ใช้สิทธิประกันสังคมก่อน หากได้รับเงินสงเคราะห์จากกองทุนดังกล่าวไม่ครบตามสิทธิในวรรค
แรก ให้มหาวิทยาลัยจ่ายเงินเดือนในส่วนที่ขาดนั้นให้กับพนักงานมหาวิทยาลัยให้ครบถ้วนตามสิทธิต่อไป

พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งประสงค์จะลาคลอดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาก่อนหรือในวันทีลาต่อ
ผู้บังคับบัญชาตามลำดับ เว้นแต่ไม่สามารถจะลงชื่อได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้วให้เสนอ
หรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว

การลาคลอดบุตรคาบเกี่ยวกับการลาประเภทใด ซึ่งยังไม่ครบกำหนดวันลาของการลาประเภทนั้น ให้ถือว่า
การลาประเภทนั้นสิ้นสุดลง และให้นับเป็นการลาคลอดบุตรตั้งแต่วันเริ่มวันลาคลอดบุตรเป็นต้นไป”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(ศาสตราจารย์คลินิกนายแพทย์ปิยะสกล สกลสัตยาทร)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล